

יחזקאל עזררי ז"ל

ראינו אותו לראשונה מגיע לפנימיה כבר אז משך את העין. גבוה, שחום, שער חלק, חיוך מרווח מאזן לאזן וצחוק מתגלגל. עברו השנים והגענועד הלום, קשה לכתוב, הוא היה, הלך, אמר, הכל בעבר, בנסתר, איבנו עמנו כיום.

שמחת חיים של אדם לא יכלה להיות כה גדולה כמו זו של 'חזקאל. האמרות המפורסמות שלו עם המבטא הגרובי יצרו סגנון חדש בפנימיה. המחזור היה מזוהה עימו, אחד מעמודי התווך. לא היתה בקבה ב"ראליי" שלא הכירה אותו. ידע לדבר עם כל אחת, מענין מאיפה לקח את כל הנושאים לדיבור, יצר שיחות, ורכש אהדה כבר בפגישה הראשונה. היה בקיא בהתרחשויות של כל החברה, התענין בכל אחד בכל אירוע. תגידו היה רכלן! פטפטן, יתכן. אבל רכלן נחמד עם טקט. לא בג'ז מבלבל את המח. אלא אדם מענין בידע הכללי שביחן בו.

גמרבו עם הפנימיה, כל אחד הלך לדרכו - 'חזקאל בחר בצנחנים. לא התאים לו החייל הזה חשבנו שיבחר בשריון חיל בו בחרו רוב בני המחזור, אבל הוא נחוש החלטה בחר בקשה, במאמץ הפיסי הרציני, בפער הגדול שבין החומר הצבאי בפנימיה - לעומת רמת היחידה. אחרי תשעה חודשי אימון רצופים לא היה לו כושר גופני רב גופו היה ענק מדי, מעט מסורבל. חשבנו - בטח לא יחזיק מעמד, ישברו אותו. אבל 'חזקאל נחוש החלטה התמיד ההתחלה היתה קשה. יום בבוקר, כבר באותו שבוע טיסה לפאיד ומשם לקו הקדמי מול המצרים. יריות, תנאים גוייעים ביותר, חברה שנהרגים, מזון עלוב, חול ועוד חול. תנאים אליהם לא הורגל מעולם. הוא מסתגל מהר, שעות שמירה ארוכות בלילה תצפיות ביום וירי. היה מגיע הביתה לעיתים נדירות. תחשבו שהיה מדוכא, מיואש, טעות בידכם. החיוך לא מש משפתיו. הצחוק הנריא שלו יתכן שהגיע עד המצרים.

קורס מכיים - אימונים ועוד פעם אימונים ריצות, אימונים גופניים, תרגילי אש, קשה לו. הרמה של החברה גבוהה יותר, מסע תגיות -60 ק"מ אלובקות - הוא כמעט קורס, מתמוטט. 'חזקאל במשבר, הימשין? היתגבר על כל אותם קשיים? ויש בו אותה חיוניות כח התמדה שטמון עמוק עמוק בלב. הוא עובר שלב אחרי שלב, שבוע אחרי שבוע ולא יתן שידפקו אותו. לשון חדה לו ל'חזקאל אותה שלח בכל מי שיעשה לו עוול. והוא נתקל במפקדים ואוטוטו הוא בחוץ. אבל הקורס מסתיים ו'חזקאל מ"כ בצנחנים, קיבל את דרגות הרב"ט בפעם השנייה.

רמת הגולן - גזרת מזרעת בית - ג'ן מוצב בטווח יריקה מהסורים. הפגזות יום יום שעה שעה הסורים פוגעים טוב, מוצאים אותו שם עם הפלוגה, שמירות ותצפיות ביום ובלילה, בזמן הפנוי עבודות, עוד שכפ"צ עוד עמדה, יחזקאל מטה שכס, מעווד והחיוך לא מש מפניו.

קורס קצינים - כמה חלם להגיע למעמד עוד זמן קצר תתגשם משאלתו - הוא יהיה קצין, אחד הקצינים הצעירים ביותר. "כולו... 220" אומרים החברה. אבל הוא תופס עמדה, משתלב היטב אחד מכולם. לא היה הטוב ביותר, לא היה מצטיין הוציא ציונים טובים, בלט לטובה.

ואז הגיע היום! היום שלא ישכח! היום בו מעד ממרומי הצוק, היום בו נפל. יש כאן קטיעה חדה, מהלך חיים של אדם נגדע, על כל צעיר שנהרג אומרים נפל בעיבור, אבל על 'חזקאל מדגישים יותר מכל שכן העלילה לא תמה, היה לו הרבה מה לתרום.

יהי זכרו ברוך!

ת נ צ ב " ה.

עזורי, יחזקאל

בן זקי ופרחה. נולד ביום ט' בכסלו תשט"ז (24.11.1955) בירושלים. סיים את לימודיו היסודיים בכיתת הספר 'תחכמוני' שבירושלים ואחר כך למד בפנימייה הצבאית שליד בית-הספר הריאלי בחיפה, במגמה הביולוגית ובמגמה הריאלית. כתבו עליו חבריו לפנימייה: "ראינו אותו לראשונה מגיע לפנימייה. כבר אז משך את העין. גבוה, שחום, שיער חלק, חיוך מאוזן לאוזן וצחוק מתגלגל... שמחת-חיים של אדם לא יכלה להיות כה-גדולה כמו זו של יחזקאל. האמרות המפורסמות שלו, עם המבטא הגרונזי, יצרו סגנון חדש בפנימייה. המתחזר היה מוזהה עמו, אחד מעמודי-התוך. לא היתה נערה ב'ריאלי' שלא הכירה אותו, הוא ידע לדבר עם כל אחת. מעניין, היכן לקח את כל הנושאים לדיבור. יצר שיחות ורכש אהדה כבר בפגישה הראשונה. היה בקי בהתרחשויות של כל החברה, התעניין בכל אחד; בכל אירוע..."

יחזקאל גויס לצה"ל בתחילת נובמבר 1973 והתנדב לחיל-הצנחנים. חבריו מספרים על השתלשלות העניינים בספר הזיכרון: "גמרנו עם הפנימייה. כל אחד הלך לדרכו. יחזקאל בחר בצנחנים. לא התאים לו החיל הזה. חשבנו שיבחר בשריון, החיל שרוב בני-המתחזר בחרו בו. אבל יחזקאל היה נחוש החלטה ובחר במאמץ הפיסי הרציני. חשבנו, ודאי לא יחזיק מעמד, ישברו אותו... ואז באה המלחמה..." טיסה לפאידי ומשם לקו הקדמי מול המצרים, יריות, תנאים גרועים ביותר, חברה שנהרגים, מזון עלוב, חול ועוד חול, תנאים שלא הורגל אליהם מעולם... הוא הסתגל מהר. שעות-שמירה ארוכות כלילה, תצפיות וירי ביום. הוא מגיע הביתה לעתים נדירות. תחשבו שהיה מדוכא, מיאוש? טעות בידכם. החיוך לא מש משפתיו. הצחוק הבריא שלו ייתכן שהגיע עד המצרים. אחרי-כן קורס-מ"כים, אימונים וענב אימונים. קשה לו, מסע תגיות 60 ק"מ, אלונקות, והוא כמעט קורס ומתמוטט. יש בו אותה חיוניות, כוח-התמדה שטמון עמוק עמוק בלב. הוא עובר שלב אחרי שלב, שבוע אחר שבוע, לא נותן ש"ידפקר" אותו. לשון חדה יש לו והוא שולח אותה בכל מי שעושה לו עול. סיום קורס-מ"כים, ויחזקאל מ"כ בצנחנים ברמת-הגולן, בגזרת מזרעת בית-ג'אן, מוצב בטוח-יריקה מהסורים. הפגזות יום-יום. שעה-שעה. יחזקאל שם עם הפלוגה, שמירות ותצפיות ביום וכלילה ובזמן הפנוי — עבודות. עוד שכפ"צ, עוד עמדה. יחזקאל מטה שכם, מעודד והחיוך לא מש מפניו."

קורס קצינים — כמה חלם להגיע למעמד זה. עוד זמן קצר תתגשם משאלתו והוא יהיה קצין. אחד הקצינים הצעירים ביותר. הוא תופס עמדה, משתלב היטב, אחד מכולם. לא היה הטוב ביותר, לא היה מצטיין, הוציא ציונים טובים, בלט לטובה. ביום כ"ד בתשרי תשל"ה (9.10.1974) נפל יחזקאל בעת מילוי תפקידו. הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בהר הרצל שבירושלים. השאיר אחריו הורים ואת. לאחר נפילתו הועלה לדרגת סגן-משנה.

בספר הזיכרון לחללי הפנימייה הצבאית כתבו חבריו: "היום בו נפל — יום שלא יישכח, יש כאן קטיעה חדה, מהלך-חיים של אדם נגדע. על כל צעיר שנהרג אומרים נפל באבו. אבל על יחזקאל מדגישים יותר מכול, שכן העלילה לא תמה. היה לו הרבה מה לתרום."

משפחתו הנציחה את שמו בבית-כנסת. כן הוקמה מצבה להנצחת שמו במקום שם נפל.